

ind på markedet; et bredt politisk flertal for at støtte udviklingen forskningsmæssigt og teknologisk, så den hele tiden kunne udvikle sig og udvikle nye modeller, for at sikre, at de kunne blive stillet op og afprøvet, og sikre, at den ikke bare skulle klare sig alene på markedsvilkår. Det er derfor, vi har en succes på vind, og det er derfor, at vinden vel tæller ca. 80 pct. af de 39 mia. kr.

Der gælder fuldstændig det samme for de andre teknologier. Der skal en hjælp til, for at de kan komme ind på markedet og klare sig. Der skal begge dele til: en meget stærkere forsknings- og udviklingsindsats og naturligvis også herunder penge til demonstrationsanlæg. Det sidste er vi heldigvis ved at være temmelig enige om.

Men det hjælper ikke, hvis vi hver gang siger: De her penge duer ikke. Jeg er fuldstændig på det rene med, at salget af kvoter kun giver et vist bidrag – nu er der jo ingen af os, der ved, hvor stort det bliver – og jeg ved faktisk ikke engang, hvad ministerens strategi er for, hvornår kvoterne skal sælges, eller hvor meget han forventer at staten får ind på det. Men det går bare ikke at sige, at de penge så må tilbage i statskassen og gennem en eller anden gang uldvask på 60 grader og så komme op i en meget mindre størrelse, når de kommer op igen, for det er der simpelt hen ikke noget perspektiv i.

Hvis vi vil være førende – og der er hårdt brug for, at vi er det – så bliver vi simpelt hen nødt til at afsætte penge på det her område. Og det er jo ikke, fordi man kan sige, at staten er i store pengevanskeligheder i øjeblikket. Det er jo ikke det, der er problemet. Så vil vi virkelig gå i så små sko og risikere at sætte den teknologi og de forskningsresultater og den viden, vi har, på standby i en lang periode med stor fare for, at vi ryger bag af dansen?

Hvis vi går nogle år tilbage, var det helt klart, at vi stort set var førende på området, der hedder rene energiteknologier. Det kan vi ikke sige i dag. Der er andre lande, der rykker meget kraftigt. Svenskerne rykker, amerikanerne rykker faktisk også på nogle områder, islændingene rykker, og østrigerne rykker. Bl.a. er Østrig fremragende til at lave passivhuse og lavenergi-byggeri af en meget høj kvalitet.

Så mit spørgsmål er egentlig: Hvor er det lige, vi rykker i øjeblikket? Jeg ved godt, at ministeren vil gå op og sige, hvis han overhovedet orker at gå herop igen i aften: Jamen jeg har jo lige afsat 200 mio. kr. over 4 år til andengenerationsbi-

obrændstoffer. Fint, det er også godt, og der er hårdt brug for det, hvis vi stadig væk skal kunne være førende forskningsmæssigt og udviklingsmæssigt på det her område. Men det er bare ikke nok. Vi er nødt til at satse på rigtig mange områder.

Det her handler om mange ting. Det handler om teknologisk udvikling, det handler om at gøre os uafhængige af fossile brændstoffer, det handler om at gøre os uafhængige af importerede brændstoffer, det handler om at bekæmpe den menneskeskabte klimaeffekt.

Kl. 23.50

Der er nogle, der siger: Jamen hvad nytter det, at vi gør noget særligt? Det nytter meget, det nytter meget at være synlige eksempler på, at tingene kan lade sig gøre i praksis, at vise andre, at de kan lade sig gøre. Det nytter meget at bygge de alliancer på tværs af grænser, som der er så hårdt brug for.

Jeg har sagt det før, og jeg vil godt sige det igen: Den globale opvarmning er den største sikkerhedspolitiske udfordring, som vi står over for i de kommende år. Vi har ikke mange år at bruge på at kunne håndtere det her. Det haster nu.

Selv EU siger det nu. I den seneste grønbog fra marts i år siger EU, at det handler om at handle nu – ikke nu, men nu! Det er faktisk et område, hvor vi skal gøre noget nu.

Det handler om kommende generationer, men det handler faktisk også om os selv, for vi kommer også til at lide under de problemer, vi er ved at skabe for os selv på den her klode, hvis vi ikke gør noget ved dem. Der synes jeg selvfølgelig også, at det er for magert, hvis vi skal stå og snakke 300 mio. kr. eller 400 mio. kr. eller 500 mio. kr. Vi skal turde satse stort på det her område, og det håber jeg virkelig at vi kan blive enige om.

Så vil jeg godt sige til transport- og energiministerens, at der var en ting, jeg var meget glad for i det, han sagde heroppe. Det var, at han ikke gav opbakning til skatteministerens vanvittige forslag om at bruge pengene fra salget af CO₂-kvoter til at nedsætte CO₂-afgiften med, for magen til sludder har jeg sjældent hørt. Det er fuldstændig perspektivløst. Jo, det er nok muligt, at det vil sænke elregningen, men lave elregninger har aldrig ført til udvikling.

Når vi kigger tilbage på de mange evalueringer, der er foretaget af de forskellige indsatser, er en af de ting, der virkelig har bonet ud, at vi sagde, at for at få tilbageført CO₂-afgiften i industri-